

KONKURENCES PADOME

Blaumaņa ielā 5a, Rīgā, LV-1011 ♦ tālr. 67282865 ♦ fakss 67242141 ♦ e-pasts: council@kp.gov.lv

L Ē M U M S

Rīgā

Nr. E02-105

(Prot. Nr.44.,4.§)

2008. gada 8.oktobrī

Par pārkāpuma konstatēšanu, tiesiskā pienākuma un naudas soda uzlikšanu

Lieta Nr.P/08/06/13

Par Konkurences likuma 15. panta otrās daļas
pārkāpumu SIA „MAXIMA Latvija” darbībā

Konkurences padome, pamatojoties uz Konkurences likuma 22.panta 2.punktu un 24.pantu 30.07.2008. pieņēma lēmumu ierosināt lietu par Konkurences likuma 15.panta otrās daļas pārkāpumu SIA „MAXIMA Latvija” (no sabiedrības reģistrācijas brīža līdz 15.12.2006. SIA „VP Market”) darbībā, 15.03.2005. noslēdzot ar SIA „MC Pleskodāle” 100% kapitāla daļu pirkuma līgumu (turpmāk – Lieta).

Saskaņā ar Konkurences likuma 26.panta sesto un septīto daļu Konkurences padome ar 19.08.2008. vēstuli Nr.2191 paziņoja SIA „MAXIMA Latvija” par lēmuma pieņemšanai nepieciešamo faktu konstatēšanu Lietā un informēja, ka desmit dienu laikā no minētā paziņojuma saņemšanas brīža SIA „MAXIMA Latvija” pārstāvim ir tiesības iepazīties ar Lietas materiāliem, izteikt viedokli un iesniegt papildus informāciju. SIA „MAXIMA Latvija” pārstāvis saskaņā ar Konkurences likuma 26.panta sesto un septīto daļu 22.08.2008. iepazīnās ar Lietas materiāliem un 01.09.2008. iesniedza Konkurences padomē SIA „MAXIMA Latvija” rakstiski izteiktu viedokli.

SIA „MAXIMA Latvija” ir reģistrēta Latvijas Republikas Komercreģistrā ar reģistrācijas Nr.4000350643, juridiskā adrese: Brīvības iela 129 – 22, Rīga, LV – 1012.

Izvērtējot Konkurences padomes rīcībā esošo informāciju, Konkurences padome

konstatēja:

1. Ierosinot Lietu, tika ņemti vērā šādi fakti: Konkurences likuma 15.panta otrajā daļā noteikts, ka tirgus dalībnieki, kuri nolēmuši apvienoties kādā no šā panta pirmajā daļā paredzētajiem veidiem, ziņojumu par apvienošanu Konkurences padomē iesniedz pirms apvienošanās, ja apvienošanās dalībnieku kopējais apgrozījums iepriekšējā finanšu gadā Latvijas teritorijā ir bijis ne mazāks par 25 miljoniem latu. Saskaņā ar finanšu gada

pārskatiem SIA „VP Market” neto apgrozījums 2004.gadā bija LVL 172 151 203. Līdz ar to Konkurences padomei bija pietiekams pamats vērtēt, ka SIA „VP Market” kopējais apgrozījums, kas aprēķināts atbilstoši Ministru kabineta 26.10.2004. noteikumiem Nr.897 „Kārtība, kādā iesniedzams un izskatāms ziņojums par tirgus dalībnieku apvienošanu”¹, pārsniedza Konkurences likuma 15.panta otrās daļas 1.punktā² paredzēto kritēriju, kas tika konstatēts Konkurences padomes 08.10.2008. lēmumā Nr.104. Pašlaik SIA „MAXIMA Latvija” kapitāla daļas pilnībā pieder SIA „VP Group Latvia”.

2. Atbilstoši Konkurences padomes 08.10.2008. lēmumā Nr.104 konstatētajam saskaņā ar Konkurences likuma 15.panta pirmās daļas 3.punktu darījums ir vērtējams kā apvienošanās, kad viens tirgus dalībnieks iegūst izšķirošu ietekmi pār otru tirgus dalībnieku - SIA „VP Market” saskaņā ar 15.03.2005. noslēgto pirkuma līgumu ieguva 100 % SIA “MC Pleskodāle” kapitāla daļu. Pēc 100% SIA “MC Pleskodāle” pamatkapitāla daļu pirkuma līguma noslēgšanas, SIA „VP Market” ieguva izšķirošu ietekmi pār SIA „MC Pleskodāle”, kontrolējot 100% SIA „MC Pleskodāle” pamatkapitāla.

3. Atbilstoši Konkurences padomes 08.10.2008. lēmumam Nr.104 SIA „MAXIMA Latvija” pilnu ziņojumu (turpmāk – Ziņojums) par SIA „VP Market” un SIA „MC Pleskodāle” apvienošanu iesniedza 09.07.2008., tādējādi neievērojot Konkurences likuma 15.panta otrajā daļā noteikto prasību iesniegt Ziņojumu pirms apvienošanās.

4. Konkurences padome ir izvērtējusi Lietas dalībnieka – SIA „MAXIMA Latvija” argumentus, kas bija iekļauti 04.07.2008. vēstulē Nr.293 un 01.09.2008. vēstulē Nr.448.

SIA „MAXIMA Latvija” 01.09.2008. vēstulē Nr.448 norāda, ka „(..) *Konkurences padomei lēmuma pieņemšanas procedūrā jāīsteno taisnīgas tiesas garantija*”.

2008.gada 13.martā tika pieņemti grozījumi Konkurences likumā, kas, t.sk., bija vērsti uz to, lai atbilstoši Ministru kabineta 05.11.2007. ar rīkojumu Nr.775 apstiprinātajai Administratīvā procesa efektivizēšanas koncepcijai tiktu novērsta problēmas, kas saistītas ar ilgstošiem lietu izskatīšanas termiņiem un lielo neizskatīto lietu skaitu. Viens no risinājumiem bija paredzēt tiesu instanču skaitu reducēšanu attiecībā uz atsevišķām lietu kategorijām.

Ņemot vērā to, ka „Satversmes tiesa ir konstatējusi, ka ne no Latvijas Republikas Satversmes 92.panta, ne no Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta neizriet prasība nodrošināt ikvienas lietas izskatīšanu visās tiesu instancēs. Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.pantā minētās cilvēktiesības var tikt pakļautas ierobežojumiem tādā formā, kādā to nosaka valsts. Minētās konvencijas 6.pants neuzliek valstīm par pienākumu visos gadījumos ieviest apelācijas tiesu sistēmu. Līdz ar to valsts pati var noteikt pārsūdzības principa apjomu saskaņā ar savu tiesību sistēmu. Ieviešot apelācijas tiesu sistēmu, valsts savā nacionālajā likumā var noteikt lietu kategorijas, kurām pārsūdzība apelācijas instancē nav paredzēta”³.

Jānorāda, ka saskaņā ar Administratīvā procesa efektivizēšanas koncepciju Konkurences padomei nevis tika piešķirts *quasi*-tiesas statuss, kā tiek norādīts SIA „MAXIMA Latvija” 01.09.2008. vēstulē Nr.448, bet gan tika minēts, ka Konkurences padome kā koleģiāla institūcija, kuru raksturo *quasi* tiesas pazīmes, atbilst tādām tiesu instanču reducēšanas modelim, kas paredz lēmumus pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā. Konkurences padome atbilst iepriekš minētajām pazīmēm tāpēc, ka koleģiāla institūcija

¹ spēkā līdz 2008.gada 1.oktobrim.

² Konkurences likuma redakcija, kas bija spēkā 2005.gadā. Saskaņā ar Konkurences likuma grozījumiem, kas stājās spēkā šī gada 16.aprīlī, kritērijs, kas nosaka, ka tirgus dalībnieku apvienošanās, ja apvienošanās dalībnieku kopējais apgrozījums iepriekšējā finanšu gadā ir bijis ne mazāks kā 25 miljoni latu, ir paziņojama Konkurences padomei, ir noteikts Konkurences likuma 15.panta otrajā daļā.

³ Administratīvā procesa efektivizēšanas koncepcija – <http://polsis.mk.gov.lv>

sastāv no īpašā kārtībā ieceltiem atbilstošiem attiecīgās jomas ekspertiem (Konkurences padomes locekļus ieceļ Ministru kabinets), attiecīgais lēmums tiek pieņemts koleģiāli, institūcija ir funkcionāli neatkarīga un spēj nodrošināt atklātu un objektīvu procesa norisi. Iepriekš minētā neatkarība tiek nodrošināta, paredzot šīs institūcijas locekļu īpašo iecelšanas kārtību, bet lēmuma objektivitāte tiek nodrošināta pieņemot šo lēmumu koleģiālā sastāvā.

Attiecībā uz 01.09.2008. SIA „MAXIMA Latvija” vēstulē Nr.448 pausto viedokli, ka Konkurences padomei jānodrošina tiesas garantijas, t.sk., tiesības uz sacīkstes principu, jānorāda, ka Konkurences padome ir koleģiāla institūcija, kuru raksturo *quasi* tiesas pazīmes, taču tā nav tiesa. Turklāt administratīvā procesa lietās, kuras izskata tiesa, tiek piemērots objektīvās izmeklēšanas princips, tādējādi Konkurences padomei nav jāīsteno tiesības uz sacīksti.

SIA „MAXIMA Latvija” 01.09.2008. vēstulē Nr.448 norāda, ka „(..) *konkrētajā lietā nav atrodams nekāds vērtējums par SIA „MAXIMA Latvija” paustajiem iebildumiem pret viedokli, ka notikusi paziņojuma apvienošanās*”. Konkurences padome savu viedokli par jēdzienu „tirgus dalībnieks” ir sniegusi gan 01.10.2007. uzziņā Nr.2374, gan 14.05.2008. vēstulē Nr.1274.

Līdz ar to Konkurences padome uzskata augstāk minētos argumentus par nepamatotiem.

SIA „MAXIMA Latvija” ir norādījusi, ka „*Lēmumā Nr.86 par papildus izpētes uzsākšanu, kas pieņemts 2008.gada 6.augustā citā administratīvajā procesā – lietā Nr.1892/08/06/11 „Par SIA „VP Market” un SIA „MC Pleskodāle” apvienošanu” (turpmāk – „Lēmums”) Konkurences padome ir definējusi apvienošanās lietā ietekmētos konkrētos tirgus – ikdienas patēriņa preču mazumtirdzniecības tirgus lielveikalu vidē Rīgas pilsētā un daudzu preču iepirkuma tirgus Latvijas teritorijā. Diemžēl šajā Lēmumā Konkurences padome definējusi ietekmētos konkrētos tirgus nesekojošā parastajai apvienošanās lietu izvērtēšanas metodikai – vispirms definēt konkrētos tirgus, kuros darbojas katra no apvienošanās pusēm. Līdz ar to nav saprotams, kā Konkurences padome nonākusi līdz ietekmēto konkrēto tirgus definēšanai*”.

Izvērtējot minēto SIA „MAXIMA Latvija” argumentu, Konkurences padome secina, ka tirgus dalībnieks ir pārvērtējis Lēmuma nozīmi, kas ir tikai starplēmums un nav uzskatāms par patstāvīgu administratīvo aktu. Galveno argumentāciju lietās Konkurences padome sniedz gala lēmumos.

SIA „MAXIMA Latvija” 01.09.2008. vēstulē Nr. 448, sniedzot viedokli pēc iepazīšanās ar lietu, atsaucas uz metodiku saskaņā ar kuru par ietekmētajiem tirgiem uzskata konkrētos tirgos, kuros:

„- *darbojas vismaz divi apvienošanās dalībnieki un apvienošanās rezultātā to kopējā tirgus daļa būs 15% vai vairāk (horizontālās apvienošanās);*

- *vienas no pusēm tirgus daļa pēc apvienošanās būs 25% vai vairāk, ar nosacījumu, ka vismaz vēl viena apvienošanās puse darbojas augšupējā vai lejupējā tirgū (kas arī būs ietekmētais tirgus) (vertikālās apvienošanās);*

- *apvienošanās mērķa sabiedrības tirgus daļa ir vismaz 25% un citas apvienošanās puses darbojas tirgos, kas nav ne tas pats tirgus, ne augšupējie, ne lejupējie tirgi (konglomerātu apvienošanās).*

Savukārt tikai gadījumā, ja eksistē konkrētie ietekmētie tirgi, varētu rasties nepieciešamība analizēt, vai apvienošanās rezultātā rodas vai nostiprinās dominējošais stāvoklis vai būtiski samazinās konkurence”.

Konkurences padome norāda, ka metodika, uz kuru atsaukusies SIA „MAXIMA Latvija” ir Eiropas Komisijas pieeja saskaņā ar Eiropas Komisijas 2004.gada 7.aprīļa regulas (EK) 802/2004, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu

koncentrāciju, prasībām. Latvijas normatīvo aktu regulējums konkurences tiesību jomā neparedz kā saistošu minēto konkrētā tirgus noteikšanas metodiku vai tās piemērošanu.

SIA „MAXIMA Latvija” ir norādījusi uz „tirgus dalībnieka” jēdziena interpretāciju, ar ko par tirgus dalībnieku ir uzskatāma persona, kuras rīcībā ir saimniecisku vienību veidojošs aktīvu kopums, kas rada vai ar nelielu līdzekļu un pūļu ieguldījumu var radīt pastāvīgu apgrozījumu. Šāda interpretācija vienlaikus atbilstu Eiropas Kopienas konkurences tiesībām. Vienlaicīgi SIA „MAXIMA Latvija” atsaucas uz Konkurences padomes 2007.gada 25.aprīļa lēmuma Nr.34 lietā Nr. P/06/10/9, 2.punktu⁴, kurā ir norādīts, ka Eiropas Kopienas tiesībās jēdziens „uzņēmums” ir analogs tirgus dalībnieka jēdzienam Konkurences likumā.

Izvērtējot minētos argumentus, Konkurences padome norāda, ka SIA „MAXIMA Latvija” sniegtā „tirgus dalībnieka” jēdziena interpretācija nonāk pretrunā Konkurences likuma 1.panta 9.punktā noteiktajam vispārējam principam, kas jāpiemēro interpretējot jēdzienu „tirgus dalībnieks”, proti, „tirgus dalībnieks – jebkura persona (arī ārvalsts persona), kura veic vai gatavojas veikt saimniecisko darbību Latvijas teritorijā vai kuras darbības ietekmē vai var ietekmēt konkurenci Latvijas teritorijā”. Minētā norma nenorāda uz izsmeļošu „tirgus dalībnieka” pazīmju vai kritēriju kopumu. Tomēr Konkurences padomes prakse ir apstiprinājusi, ka reģistrētai komercsabiedrībai Komercreģistrā ir radīti visi tiesiskie priekšnoteikumi, lai izpildītu minētajā tiesību normā noteiktos tirgus dalībnieka kritērijus. Tā kā komersanta reģistrācijas mērķis ir uzsākt komercdarbību, persona, kura ir reģistrēta Komercreģistrā, viennozīmīgi ir uzskatāma par tirgus dalībnieku. Turklāt saskaņā ar Komerclikuma 12.panta pirmo daļu ieraksti Komercreģistrā ir spēkā attiecībā uz trešajām personām ar to izsludināšanas dienu. Savukārt attiecībā uz darījumiem līdz reģistrācijai, kuri rada reģistrācijas tiesisko pamatu, darījuma pusēm ir saistoši arī vēl pirms reģistrācijas. Tā kā šie darījumi sevī ietver mērķi veikt nākotnē saimniecisko darbību, tad tie ir vērtējami Konkurences likuma kontekstā, t.sk., attiecībā uz tirgus dalībnieku apvienošanu.

Vienlaicīgi Konkurences padome norāda, ka Eiropas Kopienas konkurences tiesībās arī nav sniegts izsmeļošs „uzņēmuma” jēdziena skaidrojums un līdzīgi kā Konkurences likumā sniegtā „tirgus dalībnieka” definīcija tas aptver jebkuru personu, kuras rīcība ietekmē vai var ietekmēt konkurences attiecības veidā, kas regulētas Eiropas Kopienas dibināšanas līgumā (vai attiecīgi Konkurences likumā). SIA „MAXIMA Latvija” 01.09.2008. vēstulē Nr. 448 atsaucas uz Eiropas Kopienas Tiesas sniegto kritēriju lietā *FENIN pret Komisiju C-205/03P*, proti, „Preču vai pakalpojumu piedāvāšana konkrētajā tirgū raksturo saimnieciskās darbības jēdzienu”. Tomēr SIA „MAXIMA Latvija” norādītais kritērijs *FENIN pret Komisiju* lietā, tā pat kā SIA „MAXIMA Latvija” 01.09.2008. vēstulē Nr. 448 norādītā atsauce uz Konkurences padomes 25.04.2007. lēmuma Nr. 34 lietā Nr. P/06/10/9 2. punktā noteikto, šajā lietā nav piemērojama, jo Eiropas Kopienas Tiesas judikatūrā⁵ noteiktā „preču vai pakalpojumu piedāvāšana konkrētajā tirgū” kritērija mērķis ir nodalīt subjektus, kas darbojas privātajā sfērā no subjektiem, kas veic publiskas funkcijas un tāpēc attiecīgi pēdējie nav pakļauti Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 82. pantā noteiktajam regulējumam. Līdzīgi Konkurences padomes 25.04.2007. lēmuma Nr. 34 lietas Nr. P/06/10/9 „*Par Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 1.punkta un Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 81.panta pirmās daļas iespējamo pārkāpumu Latvijas Būvzinieņu savienības darbībās*” 2. punktā norādītajam, ka „uzņēmums” ir analogs „tirgus dalībnieka” jēdzienam Konkurences likumā ir attiecināms nevis uz tirgus dalībnieku apvienošanās gadījumu regulējumu, bet, lai pamatotu, ka asociācija vai savienība ar savu rīcību ietekmē vai var ietekmēt konkurenci un attiecīgi atbilst Konkurences likuma 1. panta 9. punktā noteiktajam tirgus dalībnieka jēdzienam, kā arī uz

⁴ Konkurences padomes 25.04.2007. lēmums Nr.34 - <http://www.kp.gov.lv>

⁵ *Klaus Höfner and Fritz Elser v. Macroton GmbH C-41/90, FENIN pret Komisiju C-205/03P*

šādu savienību ir attiecināms Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 81. pantā noteiktais regulējums.

Tādējādi SIA „MAXIMA Latvija” paustais viedoklis, ka sabiedrība bez apgrozījuma nav uzņēmums Eiropas Kopienas konkurences tiesību izpratnē un nav tirgus dalībnieks Latvijas konkurences tiesību izpratnē, nav pamatots un neatbilst Konkurences likumā ietvertajām normām.

Ņemot vērā iepriekš minēto, Konkurences padome norāda, ka Konkurences likuma norma, kas nosaka tirgus dalībnieka definīciju, kā arī apvienošanās regulējums Konkurences padomes praksē ir skaidrs un nemainīgs, tāpēc nav atbalstāms SIA „MAXIMA Latvija” arguments, ka sods par nepaziņoto apvienošanos šajā lietā nav piemērojams.

Konkurences padome norāda, ka SIA „MAXIMA Latvija” secinājums, ka konkrētajā apvienošanās gadījumā nav ietekmēto tirgu, uzskata par nepamatotu.

SIA „MC Pleskodāle” 2004.gada pārskatā ir norādīts, ka 2004.gadā SIA „MC Pleskodāle” turpināja svarīga mērķprojekta realizāciju un plāno to sekmīgi attīstīt un pabeigt ar peļņu nākotnē.

Savukārt 11.06.2003. Nomas līgumā, kuru noslēgusi SIA „MC Pleskodāle” un Rīgas dome, 3.8. punktā ir noteikts, ka „Nomniekam ir tiesības iznomātajā zemes gabalā būvēt patstāvīgu īpašuma objektu – tirdzniecības un biroju centru”.

Konkurences padome secina, ka šajā gadījumā SIA „MC Pleskodāle” saimnieciskā darbība izpaudās tādējādi, ka minētā komercsabiedrība gaidīja/veica priekšdarbus, lai tālāk pārdotu iegūtās nomas tiesības vai tālāk iznomātu zemes gabalu, vai arī pati uzbūvētu tirdzniecības un biroja centru.

5. Konkurences likums pieprasa, lai tirgus dalībnieku apvienošanās tiek paziņotas pirms apvienošanās, lai būtu iespējams veikt efektīvu kontroli pār apvienošanās procesiem tirgū un tādējādi varētu savlaicīgi novērst apvienošanās negatīvo ietekmi uz konkurenci tirgū. Konkurences likuma 17. panta pirmā daļa nosaka: „ja ziņojums nav iesniegts šajā likumā noteiktajos gadījumos, Konkurences padome var pieņemt lēmumu par naudas soda uzlikšanu jaunajam tirgus dalībniekam vai izšķirošās ietekmes ieguvējam līdz 1000 latiem par dienu, skaitot no dienas, kad ziņojumu vajadzēja iesniegt.”

Administratīvā akta izdošana par naudas soda piemērošanu konkrētā gadījumā ir nepieciešama un vajadzīga, lai sasniegtu tiesisku mērķi, proti, sodītu pārkāpēju par tā veikto pārkāpumu. Saskaņā ar taisnīguma principu, par katru izdarīto pārkāpumu pārkāpējam jāpiemēro samērīgs sods. Turklāt administratīvā akta izdošana un pārkāpēju sodīšana ir nepieciešama, lai atturētu citus tirgus dalībniekus no Konkurences likuma pārkāpšanas. Konkurences padome secina, ka ar citiem līdzekļiem, kas mazākā mērā ierobežotu privātpersonas tiesības, tiesisko mērķi sasniegt nav iespējams.

6. Nosakot naudas soda apmēru par Ziņojuma neiesniegšanu pirms apvienošanās Konkurences padome izvērtēja Lietas apstākļus un, lai noteiktu lēmuma par personas sodīšanu pieņemšanas samērīgumu un atbilstību, konkrētajā gadījumā, ņēma vērā šādus faktus un apsvērumus:

1) 08.10.2008. Konkurences padomes lēmumā Nr. 104 „Par tirgus dalībnieku apvienošanos” lietā Nr.1892/08/06/11 konstatētos apstākļus, ka konkrētais preču tirgus, kurš tieši tika ietekmēts apvienošanās sakarā ir komercietelpu (biroju) attīstīšanas tirgus Rīgas pilsētas teritorijā.

Minētās apvienošanās rezultātā netieši tika ietekmēti šādi konkrētie tirgi:

- tirdzniecības telpu iznomāšanas tirdzniecības centros tirgus Rīgas pilsētas teritorijā;

- ikdienas patēriņa preču mazumtirdzniecības tirgus lielveikalu vidē Rīgas pilsētas teritorijā.

Vienlaicīgi tika secināts, ka apvienošanās rezultātā neradās un nenostiprinājās dominējošais stāvoklis un netika būtiski samazināta konkurence minētajos konkrētajos tirgos;

2) 29.01.2007. tika uzsākts SIA „MC Pleskodāle” likvidācijas process, kas ir noslēdzies. Pirms tam saskaņā ar Pielikumu pie nomas līguma SIA „MAXIMA Latvija” iestājās SIA „MC Pleskodāle” vietā. apvienošanās bija jāpaziņo ne vēlāk kā 19.04.2005. (20.04.2005. izmaiņas reģistrētas Uzņēmumu reģistrā), bet tika paziņota ar 1176 dienu nokavējumu;

3) SIA „MAXIMA Latvija” ir sadarbojusies ar Konkurences padomi un sniegusi visu nepieciešamo informāciju, kas uzskatāms par atbildību mīkstinošu apstākli;

4) piemērojamai sankcijai ir jākalpo par mērķi atturēt Ziņojuma iesniedzējus un citus tirgus dalībniekus no pārkāpuma atkārtošā un izdarīšanas;

5) piemērojamam naudas sodam ir jābūt atbilstošam nodarītā pārkāpuma smaguma pakāpei.

Ņemot vērā iepriekš minēto un pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 13. pantā noteikto samērīguma principu: „Labumam, ko sabiedrība iegūst ar ierobežojumiem, kas uzlikti adresātam, ir jābūt lielākam nekā viņa tiesību vai tiesisko interešu ierobežojumam. Būtiski privātpersonas tiesību vai tiesisko interešu ierobežojumi ir attaisnojami tikai ar nozīmīgu sabiedrības labumu”, Konkurences padome uzskata par pamatotu uzlikt SIA „MAXIMA Latvija” par laika periodu no 19.04.2005. līdz 08.07.2008., kas kopā sastāda 1176 dienas, naudas sodu LVL 10 apmērā par katru nokavēto dienu.

Pamatojoties uz Konkurences likuma 8.panta pirmās daļas 3.punktu, 15.panta otro daļu, 17.panta pirmo daļu, Administratīvā procesa likuma 13.pantu un 66.pantu, Konkurences padome

nolēma:

1. Konstatēt, ka neiesniedzot ziņojumu pirms apvienošanās, kas notika SIA „VP Market” iegūstot izšķirošu ietekmi pār SIA „MC Pleskodāle”, apvienošanās dalībnieks SIA „MAXIMA Latvija” ir pārkāpusi Konkurences likuma 15.panta otrās daļas 1.punktu.
2. Uzlikt SIA „MAXIMA Latvija” kā 100% SIA „MC Pleskodāle” kapitāla daļu ieguvējam naudas sodu LVL 11 760 apmērā.
3. Uzlikt par pienākumu SIA „MAXIMA Latvija” četrdesmit piecu dienu laikā no šī lēmuma spēkā stāšanās dienas ieskaitīt valsts budžetā (Valsts kasē, reģ.Nr.90000050138, konta Nr.LV93TREL1060001010900, Latvijas Banka, kods TREL22), šī lēmuma nolemjotās daļas 2. punktā uzlikto naudas sodu, norādot šī lēmuma datumu un numuru.
4. Uzlikt SIA „MAXIMA Latvija” pienākumu 10 dienu laikā par naudas soda samaksu paziņot Konkurences padomei, norādot lēmuma par naudas soda uzlikšanu numuru un datumu un, iesniedzot normatīvajos aktos noteiktā kārtībā apliecinātu maksājumu dokumenta kopiju.

Saskaņā ar Konkurences likuma 8.panta otro daļu Konkurences padomes lēmumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no šī lēmuma spēkā stāšanās dienas.

Priekšsēdētāja v.i.

R.Jonītis